

Postikaru

Kodutütarde ja Noorte Kotkaste eri!

Võru I Põhikool - www.vip.edu.ee

24. veebruaril tähistati Eesti Vabariigi iseseisvuspäeva

Iseseisvuspäeva aktus toimus meie koolis 23. veebruaril. Nagu ikka pidulikul puhul, algas aktus hümniga.

Seejärel rivistusid ette meie kooli Noored Kotkad ning Kodutütred. Neil oli ette valmistatud esitus, mis tutvustas nende organisatsiooni ja viimatisi põnevamaid tegemisi.

Nii oli ka neil õpilastel, kes seni neist organisatsioonidest eriti palju ei teadnud, võimalik pisut ettekujutust saada. Ja huvi tekkis. Noorkotkaste ja kodutütarde rühmajuhi, õpetaja Heli Maasliebi sõnul on ainuüksi aktusele järgnenud nädalal laekunud 5 avaldust sooviga astuda Kodutütarde ja Noorte Kotkaste rühmade liikmeks. Aga kes tunneb, et sooviks samuti kaasa lüüa, võib igal ajal õpetaja Heli poole pöörduda. Selles lehenumbris on noorkotkaste ja kodutütarde organisatsioonidest ka lähemalt juttu.

Aktus jätkus nende õpilaste tunnustamisega, kellel I poolaastal olid tunnistusel ainult head ja väga head hinded. Nemad said direktori tänukirja ning koolipere kiiduplausi osaliseks.

Lõpetuseks lauldi üheskoos helilooja Alo Mattiiseni isamaalist laulu „Isamaa ilu hoieldes”. Kuna klassides oli seda eelnevalt harjutatud, tuli ühislaul minu arvates päris võimsalt välja.

Robert Kuuba 7.a

Pärgade panek Vabadussõjas langenute mälestuseks

24. veebruaril käisime Võru kōnniti ausamba juurde, jäädi surnuaial Vabadussõjas langenute ausambale pärga asetamas. Pärja töid Võru linnapea, Võru maavalitsuse ning Kaiteliidu esindajad.

Kõigepealt rääkis sellest, mis juhtus Eesti vabariigis ning Võrus 91 aastat tagasi. Samuti rääkis ta, et 1930. aastatel said inimesed mälestusmärgile pärgi ametlikult tuua, aga nõukogude okupatsiooni ajal polnud see lubatud ja siis käidi salaja. Seejärel asetatigi pärjad:

kōnniti ausamba juurde, jäädi seisma, pandi pärg kohale, anti au ning pōorati umber vasaku ōla ja tuldi tagasi. Ka meie esindus tegi nii. Olime eelnevalt harjutanud, et kōik sujuvalt välja tuleks.

Ürituse lõpuks tehti kōigist gruppidest pilti. Meie arust oli see väga pidulik sündmus ja tundsimme uhkust, et meie noorkotkastena saime sellel osaleda.

Keio Kāngsepp, Kaspar Kaasla, Taavi Heliste 7.c

Vabariigi aastapäeva aktus

Turvalisema koolikeskkonna nimel

Kokku tuleb saada vanasõnad hea sõna jõu kohta

Nobenäpud valmistuvad moeshow'ks

Osa rõivaid on juba valmis

Traumade ja alkoholi tarbimise ennetamise raames Võru maakonnas viisime meie koolis 5.- 6. klasside õpilaste hulgas III õppeveerandil läbi projekti „Kindel ei kiusamisele ja vägivallale meie koolis”.

Projekti eesmärkideks oli

- teadvustada osalejaid koolikiusamise olemusest ning läbi selle vähendada kiusamisjuhtumite arvu;
- saavutada teadlikkuse tõus selles osas, kust saab kiusatav abi ning läbi selle vähendada õpilaste hulgas hirme ja pingeid;
- õpetada märkama kaaslast enda kõrval ning teda abistama, juhul kui ta osutub kiusatavaks.

Olukorra kaardistamiseks viidi 5.- 6. klasside õpilaste hulgas läbi anonüümne küsitlus, samuti sai oma muredest teavitada murepostkasti kaudu. Rollimängude kaudu õpiti märkama, millised on tüüpilisemad vead, mida suhtlemisel tehakse, samuti asetama end teise olukorda ning nägema asja „tema mätta otsast”. Loovtööd kirjutati teemal „Hea sõna võidab võõra väe”. Nii sai

igapäev tuua näiteid oma elust, kus ta kurjast situatsioonist vabanduse või veenmisega jagu on saanud, ning seega endale taaskord teadvustada, et probleemi lahendamiseks ei pea sugugi rusikaid käiku laskma. Samuti toimus plakatikonkurss „Naeratused koolis”. Valimik loovtöid ning plakateid olid välja pandud stendidele ja nendega said tutvuda kõik kooli õpilased.

26. veebruari õhtupoolikul toimus projekti kokkuvõttev üritus. Kooli olid palutud ka sihtrühma lapsevanemad. Lektor Elen Preimann Tartu Descartes'i lütseumist rääkis vägivalda liikidest ning avaldumismvormidest, samuti sellest, kuidas kiusatav peaks käituma ning kust on võimalik abi otsida. Õpilased mängisid ette probleemsituatsioonid ning lühinäidendid, milles esile tulnud murekohti ühiselt lahati ning pakuti võimalikke paremaid/valutumaid lahendusi.

Tagasisides kirjutasid õpilased, et eriti palju uut infot said nad küberkiusamise kohta.

Kool ja kodu tegutsevad ühise eesmärgi nimel, et lapsest kasvaks vastutustundlik täiskasvanu, kes muuhulgas oskab märgata ja ennetada igasugust vägivalda.

Tulemas on moeshow

Juba mõnda aega käib tüdrukute käsitööklassis sagimine ja sumisemine. Kaasa tuuakse vanu T-särke ja muid rõivaesemeid, lõigatakse neid lühemaks või varrukad maha, õmmeldakse juurde pitse-satse, kombineeritakse paelu või muid kaunistusi. Ühesõnaga vanast tehakse uus - ainulaadne ja originaalne. Käimas on projekt „Mood ja taaskasutus”.

Taaskasutuse olemusest on Postikaru lugeja juba ilmselt stendilt lugenud või kuskilt mujalt kuulnud. Asja peamine mõte on selles, et kõike, mis esmapilgul tundub vana olevat või ära tüüdanud, ei pea kohe ära viskama. Tasuks asja loova pilguga vaadata ja mõelda, kuidas sellele saaks uue elu anda. 26. jaanuaril käis meile sellel teemal rääkimas Tartu Kõrgema Kunstikooli moeeriala õppejõud Kristina Paju. Tal olid ka näidistööd kaasas ja loengu lõppedes vaatasime koos läbi ka meie kavandid ning saime ka asjatundlikku nõu. Samuti on meil pidevalt abiks õpetajad Regina ja Aire.

Projekti finaaliürituseks on 25. märtsil toimuv moeshow, kus te meie valminud töid näha ja hinnata saate. Jälgige reklaami ja olge kohal!

Karoliine Liiv 7.a

Kes on Noored Kotkad ja Kodutütred?

Noored Kotkad on Kaitseliidu juures tegutsev skautlik noorteorganisatsioon, mille liikmeteks võivad olla 8-18 aasta vanused Eesti Vabariigi kodanikud, kes armastavad oma isamaad ning järgivad noorkotkaste seadusi ja kombeid.

Noorte Kotkaste olulisemad seadused on:

- noorkotkas on hoolas õppija; ta on karske, ei suitseta ega tarbi narkootilisi aineid
- noorkotkast võib usaldada
- noorkotkas on abivalmis, viisakas ja õilis
- noorkotkas kuuletub oma vanematele ja juhtidele ega tee midagi poolikult
- noorkotkas on teise noorkotka sõber ja nõrgema kaitsja
- noorkotkas on looduse sõber ja kaitsja
- noorkotkas on julge, rõõmus, töökas ja visa

Noorkotkad õpivad tundma kodumaad, meie riigi ajalugu ja skautlikke oskusi. Otsesidemete tõttu Kaitseliiduga on võimalik õppida ka riigikaitsega seotut, mis poisse eriti huvitab. Igal aastal viiakse läbi rühmade ja malevate laagreid, tihti toimuvad need koos kodutütardega. Omavahel võisteldakse ka suusatamises, orienteerumises, males, kabes, sportpüssist laskmises ja muus. Väga oodatud on Mini-Erna luurevõistlus

Kodutütred on tütarlaste vabatahtlik isamaaline Kaitseliidu eriorganisatsioon, kellel on oma põhikiri ja kodukord. Kodutütreks võib astuda vähemalt 8-aastane eesti naissoost kodanik, kes austab Kodutütarde põhimõtteid ja seadusi.

Kodutütarde organisatsiooni eesmärgid on:

- kasvatada noorte isamaalist meelsust, süvendada armastust kodu ja isamaa vastu, õpetada austama eesti keelt ja meelt
- kasvatada kõrge moraaliga isiksusi, kes on ausad, ettevõtlikud, otsustamis- ja vastutusvõimelised, austavad oma vanemaid, kaasinimesi ja loodust
- harjutada noori järgima tervislikku eluviisi, isikliku hügieeni reegleid ja olema suutelised abistama hädasolijaid
- kasvatada tütarlastes teadmist, et nende haridusest ja haritusest oleneb Eesti olevik ja tulevik

Kodutütarde igapäevases tegevuses korraldatakse koos noorkotkastega spordivõistlusi, iga-aastaseks traditsiooniks on saanud tüdrukute käsitöönäitused, üle-eestilised suurlaagrid. Rühmades tutvutakse ajaloo, tehakse sporti, teostatakse loodusvaatlusi, korraldatakse matkalaagreid, paadiretki, laskespordi- ja orienteerumisvõistlusi. Igavust tunda kodutütred ei oska.

Ülevaate tegi Robert Kuuba 7.a

Astusin Kodutütarde organisatsiooni liikmeks

Sel aastal oli Eesti vabariigi aastapäeva aktus meie koolis teistsugune kui tavaliselt. Nimelt rääkisid noorkotkad ja kodutütred sellest, mida huvitavat nad on teinud ja millistel üritustel osalenud. Mulle tundus see väga põnev olevat ja läksin pärast aktust uurima, kas minul oleks ka võimalik kodutütreks saada. Õpetaja Heli ütles, et mul tuleb esitada avaldus ja tuua kaks pilti. Esmaspäeval, 2.märtsil toimuski Kreutzwaldi gümnaasiumis pidulik aktus. Kui olime hümni ära laulnud, palus Kreutzwaldi rühma juht Tiia Kiis meil küsimustele vastata. Seejärel seisime lipu juurde, vanem ütles meile töötuse ette ja meie kordasime seda kolme näppu püsti hoides. Töötus antud, hakati ükshaaval meie nimesid nimetama ning tuli seadustele alla kirjutada. Mul oli hinges päris ärevus sees ja jalad hakkasid ka natuke värisema. Siis sidus Tiia Kiis meile kollased kaelarätid kaela ja olimegi kodutütred. Sama kordus poistega, ka nemad andsid töötuse, andsid allkirja ning said siis kaela sinise noorkotka kaelaräti. Pärast tehti meist veel pilti ja sõime kringlit ning jõime limonaadi.

Mina olen toimunud praegu väga vaimustuses. Usun, et mul saab kodutütrena väga tore olema, et leian uusi sõpru ning õpin palju sellist, mida mul hiljem elus vaja läheb.

Marjan Raat 7.b

Noorte Kotkaste ja Kodutütarde elu on põnev ja vaheldusrikas

Võrusoo Noorte Kotkaste ja Kodutütarde rühm oli maakonnas üks esimesi. See asutati 1995.a tollases Võrusoo Põhikoolis. 2004. a liideti Võrusoo Pk Võru I Põhikooliga ning sellest ajast tegutsevad Võrusoo ja Kirikukooli rühmad koos. Praegu on meil liikmeid 15 tüdrukut ja 28 poissi. Meid juhendab õpetaja Heli Maaslieb. Meie rühma tegevused kajastuvad kooli kodulehe pildigaleriis. Siinkohal väike ülevaade meie olulisematest tegemistest.

Meid on kutsutud esinema erinevatesse kohtadesse. Käisime Naiskodukaitse aastapäeval Navi külalistemajas ja olime Eesti Vabariigi presidendi härra Toomas-Hendrik Ilvese vastuvõtul Võru Maavalitsuses. Sinna olid kutsutud KT, NK ja kaitseliitlased.

23.juunil 2008 osalesid Võrumaa 25 KT ja 25 NK Tallinnas Võidupüha paraadil. See oli hästi põnev, sest saime käia sõjaväetehnikat vaatamas. Riviharjutused olid küll kurnavad, aga ikkagi oli huvitav. Paraadi ajal hakkas vihma sadama, aga meid see ei häirinud. Võrru tagasi jõudes võttis meid kesklinnas rahvas vastu ja tunne oli tore ja uhke. Sel aastal toimub paraad Lätis ning sinnagi on meil soov minna.

Meie organisatsioonis toimub hästi palju erinevaid võistlusi. Väga tublid oleme suusatamises. Jaanuaris toimuvad maakonna KT ja NK suusavõistlused Haanjas. Sel aastal võitis meie rühm kõik esikohad ja saime rändkarika.

Vabariiklikud suusavõistlused toimusid aga Järvamaal Valgehobusemäel, kus Kristin Jõgi 6.b klassist saavutas III koha.

Oktoobris osalesime koos Võru Kreutzwaldi rühmaga kanuumatkal Valgamaal Mustjõel. Kõigepealt meid instrueeriti, et oskaksime ohu korral õigesti käituda. Vahepeal tegime peatuse, käisime Tellingumäel, sõime ja sõudsimme edasi. Retke lõpp-punkt oli Läti piiri ääres. Tagasiteel külastasime Mönistes mälestusmärki, mis on

püstitatud kõikide Eesti kodudele, mis hävisid sõjas või seoses küüditamisega. Ilm oli väga ilus ja matk oli mõnus. Orienteerumisvõistlus toimus sel aastal Obinitsa metsades. Võistkonnad olid kohal igast Võrumaa 18 rühmast. Meie rühm jäi sel aastal neljandaks, aga tore oli ikkagi.

Meie kooli jürijooks on saanud alguse Võrusoo rühma KT ja NK võistlusest. Sel aastal toimub see 23. aprillil juba 9-ndat korda. Enamik meie kooli õpilastest on sellest võistlusest osa võtnud ja kindlasti ei kahetse. Kontrollpunktides saab ennast proovile panna teadmiste näitamisega ja arendada erinevaid oskusi.

Aastas kahel korral saavad KT ja NK kokku maakonna laagrites. Õppekogunemistel tegeldakse spordiga, toimuvad luuremängud, õppematkad, orienteerumisvõistlused, käsitöötoad. Laagris on kohal käinud huvitavad inimesed, kes tutvustavad oma eriala. Näiteks oleme kohtunud kriminaalpolitseinike ja päästjatega. 2007. aastal osales meie rühm vabariiklikus laagris Järvamaal, kus olid külalisteks ka läti noored. Külastasime vanade autode muuseumi, raadiomuuseumi, toimusid spordivõistlused ja rühmade etteasted. Olid põnevad päevad ja sai uusi tutvavaid.

Tuletõrjevõistlus toimus Varstu kooli staadionil. Kogu võistluse aja sadas vihma, olime läbimärjad. Meie rühm võttis osa kahe võistkonnaga, saavutasime 5. ja 7. koha. Võistkonnas pidi olema kaks poissi ja kaks tüdrukut ning kohustuslik oli kanda tuletõrjuja riideid ja kiivrit, tuli voolikud ühendada ja saada mööda neid vesi jooksmas. See polnud üldsegi kerge, aga me saime hakkama.

Roman Tjapkin, Keio Kängsepp, Taavi Heliste, Kevin Lumi 7.c

TORE-liikumine on tore

TORE ehk tugiõpilaste oma ring Eestis on organisatsioon, mis püüab suurendada nende inimeste hulka, kes kannavad ja levitavad inimsõbralikkust, õppimist ja õpetamist soodustavat, suhtlusjulget, vaimset ja füüsilist vägivalda taunivat, erinevusi sallivat ning koostööle orienteeruvat mõtteviisi.

Meie, 8.c klassi tüdrukud osalesime TORE koolitusel, kuhu oli kokku tulnud õpilasi neljast erinevast koolist. Saime palju uusi teadmisi selles osas, mida peaks tegema, et muuta paremaks meid ümbritsev keskkond. Eelkõige peaks inimene ennast ise muutma sõbralikumaks ja sallivamaks teiste suhtes. Meie ülesandeks on kõike, mida kuulsime ja teada saime,

nüüd edasi anda ka teistele, et saada juurde uusi TORE-kaid, kes sooviksid muuta end ümbritsevat keskkonda sõbralikumaks.

Täname meie kooli sotsiaalpedagoogi liris Tagenit, kes meile selle suurepärase võimaluse andis ja loodame, et saame oma kooliski tugiõpilaste seltsi moodustatud ning meiega liitub palju uusi liikmeid.

Kui soovid TORE-st rohkem teada saada või TORE-katega liituda, pöördu sotsiaalpedagoogi lirise poole.

Anna-Liisa Väin, Merit Sisas, Marelle Laiv 8.c

Noorte koormusmatk Võru-Sänna 2009

Noortel Kotkastel on nüüdseks juba kahel aastal toimunud koormusmatk, mille pikkuseks on kolmkümmend kilomeetrit. Oleme oma rännaku toimumise ajaks valinud vabariigi sünnipäeva eelse aja, et sellega tõestada lojaalsust riigile ning veenda iseennast oma tugevuses.

Rajale lähevad grupid koos täiskasvanud saatjaga, kes on selleks, et lapsed metsas ära ei eksiks. Teekond Võrust Sänna on just nii pikk ja raske, et peame liikuma ka ööpimeduses. Selle läbimiseks tuleb osata tunda kaarti, kompassi ning olla tugev ja julge, teha koostööd oma meeskonnaga, aidata vajadusel rajal teisi.

Sellel aastal juhtuski niimoodi, et ületades ööpimeduses jõge, läks jää katki ning üks poiss oli rinnuni külmas vees. Asja tegi veel hullemaks see, et tema oli ainus, kes pääses teisele poole jõge. Kuidagi pidi ka veel tagasi saama. Olukord oli päris pinev ja närviline. Võite ise ette kujutada. Õnneks aitas meid koostöö rühmade vahel. Kohe kutsusime turvaauto ja sõit läks tagasi Võrru, riideid vahetama. Meie ei saanudki eriti palju edasi liigutud, kui ta juba tagasi oli ning liitus oma rühmaga.

Rajal olid ka kontrollpunktid, kus rühmad pidid lahendama erinevaid ülesandeid - tundma kompassi, oskama liikuda antud asimuudi suunas, tuli löke üles teha ja selle peal nööri läbi põletada, tunda metsataimi, osata teha sõlmi. Paremad võistkonnad selgitati just selle alusel, kuidas osati ettenähtuid ülesandeid lahendada.

Rajal oli viis võistkonda, nendest kaks tüdrukute oma. Tore oli see, et mitte ükski laps ei katkestanud, kuigi raske oli nii mõnelgi. Kellel läksid jalad rakku, kes väsis lihtsalt ära, kõht läks tühjaks. Süüa said rajal täpselt niipalju, kui ise kaasa võtsid. Alustasime stardiga päeval kell kaks ja viimane meeskond saabus sihtkohta kella kümne ajal õhtul. Viimane ülesanne oli lõpujooks - see tähendab, et viimane 800 meetrit pidi jooksuma. Raske oli.

Magasime öösel köetavates telkides. Meil oli tublid kütjad, kes meie turvalisuse eest hoolitsesid. Samuti oli tugiisik valmis teinud maailma parima hernesupi. Siin kehtib see vanasõna, et tühi kõht on kõige parem kokk.

Tore oli see, et meie kooli rühmast oli väljas kaks võistkonda. Ainar Sadonski, Ardo Kuus, Oliver Kelder, ja Kevin Koskinen - nemad saavutasid kolmanda koha! Tänu Kevinile ja tema oskusele kaarti lugeda, läks ka meil hästi.

Taavi Heliste, Roman Tjapkin, Keio Kängsepp, Steven Urmann kuulusid teise võistkonda, kohta me küll ei saanud, aga võit iseenda üle on midagi sellist, mida paljudel ette näidata ei ole. Mina olin siis oma rühma saatja rajal ja ütlen, et nende poistega

julgen ma lahingusse minna küll.

Järgmine päev võttis meid vastu ilusa päikesetõusuga, hommikune lõke soojendas kangeid konte. Lipnik Toivo Lõhmus tegi veel huvitava õppekursiooni sõjaväebaasis ning kodutee võis alata, seekord juba autoga, õnneks.

Heli Maaslieb, üks läbinutest

Matkal märjaks saanud saabas tuleb lihtsalt ära kuivatada

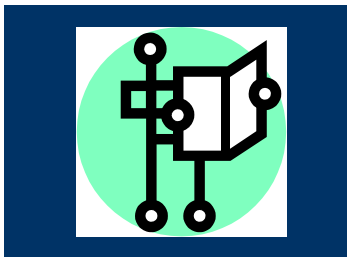
Käisime teatris

17. veebruaril käisid 7.c, 7.a, 6.a ja 9.a õpilased Tartus Vanemuise teatris muusikali vaatamas. Etendus oli "Sugar ehk dzässis ainult tüdrukud" ja õpetaja Regina Lill oli meile piletid juba oktoobrikuus kinni pannud, sest neid ei ole üldse lihtne saada.

"Sugar" jutustab loo kahest muusikust, Joes'st ja Jerry'st, kes suurest hirmust pagevad Chicago gängsterite eest. Sest nad sattusid pealt nägema midagi sellist, mida nad mingi hinna eest näha poleks tohtinud. Nüüd päästavad mehi vaid kiired jalad ning leidlikkus. Joe ja Jerry muunduvad Josephine'iks ja Geraldine'iks ning teevad üksnes tüdrukutest koosneva bändi koosseisus kaasa seiklusrikka rongireisi Floridasse. Rongireisil peavad nad teesklema naiselikkust ning välja tulema olukorrast, et mehed neisse armuvad.

Naljakaid kohti oli mitmeid ning naerda saime päris palju. Tuntumad osatäitjad olid Gerli Padar, Veikko Täär, Merle Jääger ja Alo Kurvits. Mulle see teater päris meeldis.

Kevin Lumi 7.c

Postikaru
Võru I Põhikool
Seminari 1
65608 Võru

Telefon:
78 21234

E-Mail:
kool@vip.edu.ee

Võru I Põhikool
internetis
www.vip.edu.ee

Meil läks maakondlikul Koolitantsul hästi!

Päris uhke tunne oli Võrumaa Teatajast lugeda, et tänavu olime meie maakonna kõige nooremad tantsuloojad. Aga tegelikult siis, kui me muusikat valisime ja samme seadsime, ei mõelnud me üldse, et Koolitantsul osaleme. Il veerandil tegime kava kooli võimlemispeoks. Saime oma vanusegrupis esimese koha ning käisime ka maakondlikul võimlemisfestivalil spordikoolis, kus meie esinemine samuti ära märjiti.

Kui kuulsime, et 13. veebruaril toimub kultuurimajas Kannel Koolitantsu maakondlik voor, mõtlesime, et võiks ka osaleda. Liisa ema oli nõus meid juhendama. Harjutasime koolis nii palju, kui võimalik oli. Kolm korda käisime ka nädalavahetustel kooli aulas treenimas. Eks harjutamise käigus ikka vaidlesime ka, kõik ju tahtsime, et tants võimalikult hoogne ja sujuv välja kukuks. Aga lõpuks jõudsim Liisa ema abiga ikka kokkuleppele. Meie õpetaja sõbranna aitas meile ühesugused satsilised seelikud teha. Nende ülaosa oli meie vanadest teksadest ja allpool õhulised satsid. Pluusid olid ühel real sinised ja teisel kollased, nägime välja värvikirevad ja rõõmsad.

13. veebruar oli reedel. Enne esinemist saime suurel laval ka korra proovi teha, aga väike esinemisnärv oli ikka sees. Aga see kadus ära, kui meie kord üles astuda käes oli. Me saime ergutuspreemia ning läheme Võru maakonda esindama piirkondlikku vooru, mis toimub Valgas. Loodame, et meil läheb ka seal hästi. Meile meeldib tantsida!

Annaliisa Siidra, Sheila Kalda, Seliin Soidla, Liisa Matsi 4.a

Sõbrapäev

Kuna sõbrapäev oli sel aastal laupäeval, toimus koolis üritus reedel, 13 veebruaril. Tänavu pidid kõik klassid moodustama sõbraketi. Ketis osalejal pidi olema midagi punast või muud sõbrapäeva sümbolikat enda küljes. Hommikul avastasime, et sugugi kõigil meie klassist ei olnud see tingimus täidetud. Vahetasime omavahel asju ja kui osad ikka veel ei saanud osaleda, joonistasime neile käeseljale punase markeriga suured südamed. Nii oli tingimus täidetud ja võisime klassidevahelises võistluses päris head punktid saada. Kui ketid olid moodustatud, jagati meile erinevaid ülesandeid: tuli sõnalipikutest kokku panna vanasõnu sõbrast ja sõprusest, panna kokku kaardipusle ning lahendada erinevad viktoriiniülesanded. Pingutasime usinasti, aga kui kõik tehtud, teatas huvijuht, et selle eest lisapunkte ei saagi, et need ülesanded olid lihtsalt meelelahutuseks mõeldud. Tegelikult oli päris lahe. Sõbrapostkast töötas sel päeval ka, aga meie oma klassis soovisime üksteisele lihtsalt toredat sõbrapäeva ja kaarte ei saatnud.

Ott Truup 7.a

4.a tantsutüdrukud

7.c klassi sõbrakett